

andet, og yderligere at forøge dette Tillæg til Vareprisen synes mig ikke netop at være den rette Vej til Imødegaelse af Dyrtiden. Imidlertid er der en Sammenhæng mellem det Lovforslag, under hvis Behandling det ærede Medlem forleden omtalte Spørgsmaalet, og denne Sag, en Sammenhæng, som jeg beder det ærede Medlem have under Overvejelse, den Sammenhæng nemlig, at naar Statsbanernes Driftsudgifter i det forløbne Aar er steget saa betydeligt, at dette Spørgsmaal paatrænger sig til Overvejelse, er en væsentlig medvirkende Faktor dertil den Omstændighed, at Skibsfragterne har naaet en saadan Højde, at man har maattet tage under Overvejelse, om der ikke var en Mulighed for at dæmpe denne Bevægelse eller eventuelt dog for at faa nogle af de store Beløb tilbagebetalt til Fordel for Forbrugerne.

Dernæst omtalte det ærede Medlem de Anlægsudgifter, som er opførte paa Statsbanernes Budget, og jeg forstod, at det ærede Medlem fandt dem store, men det ærede Medlem savnede en Plan for Statsbanernes Anlægsudgifter. Da jeg i sin Tid traadte til som Trafikminister, forefandt jeg den Plan, at man kom igennem saa godt som muligt med de Penge, der kunde stilles til Raadighed, en Plan, som jeg desværre har maattet følge, og som kan karakteriseres saaledes, at man ikke vover at foreslaa en Anlægsudgift for Statsbanernes Vedkommende, før den er paatrængende nødvendig. Denne Karakteristik kan ogsaa anvendes paa det Forslag, som det ærede Medlem særlig omtalte, Ordningen af Aarhus Bane-gaardsforhold. Jeg tror ikke, at de nuværende finansielle Forhold tillader Fremkomsten af en virkelig rationel Plan for Statsbanernes Anlægsudgifter i Fremtiden. For saa vidt Situationen skulde komme til at ligge saaledes, at man med Nytte kunde fremsætte en saadan Plan, vilde det være meget let gjort, Materialet dertil er saa stærkt under Forberedelse, at det vilde være meget let at fremsætte en saadan Plan. Men at fremsætte den uden Haab om at faa den efterkommet, forekommer mig ikke hensigtsmæssigt. Paa saa mange andre Omraader stilles der Krav til Statens Kasse, og der maa ganske sikkert ske noget ganske ekstraordinært, noget i Retning af Tilvejebringelse af et særligt Jærnbanelaan, for at disse Planer kan komme til Udførelse, og noget saadant vil det vel neppe for Tiden være muligt at gennemføre.

Det ærede Medlem omtalte Jærnbanaeraadet og beklagede, at dette endnu ikke var traadt i Virksomhed. Man havde jo

tænkt sig, at Jærnbanaeraadet skulde faa en betydende Opgave, først og fremmest ved de Overvejelser, der frembyder sig ved Gennemførelsen af Loven om Statsbanernes Styrelse. Gennemførelsen af denne Lov kræver imidlertid betydelige Forarbejder og Overvejelser indenfor Administrationen, Forarbejder, som desværre er blevet adskilligt forsinkede, blandt andet paa Grund af den uhyre Travlhed, som har hersket i det forløbne Aar. Jeg har imidlertid Haab om, at man meget snart vil kunne give Jærnbanaeraadet det fornødne Arbejdsstof, saaledes at det kan træde i Virksomhed. Det ærede Medlem benyttede det Udtryk: "hvorfør Jærnbanaeraadet ikke var „konstitueret“. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener dermed. Jærnbanaeraadet kan vist ikke blive anderledes, end det er. Dets Medlemmer er valgte eller udnævnte, og dets Formand er udnævnt, saa rent formelt ser jeg ikke, der kan mangle noget i, at det kan træde i Virksomhed. Der mangler det rent praktiske, at det har noget at bestille, og det haaber jeg meget snart kan blive afhjulpet.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) omtalte Bevillingen paa 300,000 Kr. angaaende Betaling af Renter af de Statstilskud, der tilkommer de forskellige Privatbaner. Jeg kan ikke oplyse noget om, hvor stort det Beløb er, hvormed de hidtil byggede Privatbaners Anlægs-kapital er blevet større, end den vilde være blevet, hvis Bevillingen til dem var givet rettidig. Jeg skal gerne undersøge, om jeg kan opgive nogle Tal derom. Jeg maa kun sige, at det stiller sig jo meget forskelligt, efter som Banerne er ældre eller yngre. Men jeg haaber, at det ærede Medlem vil erkende, at den Ordning, som nu foreslaas, og som forhaabentlig ogsaa vil blive tiltraadt af dette Ting, er rationel og tilfredsstillende for Privatbanerne, og at dermed dette Spørgsmaal for saa vidt er ude af Verden. En anden Sag er, at jeg kunde ønske en Forstaaelse med det ærede Medlem om, at Staten ogsaa paa dette Punkt ved en Lejlighed kunde tage sig sammen til en større Anstrengelse og skaffe det fornødne Kapitalbeløb til Veje. Men heller ikke paa dette Omraade har jeg ment, at der under de nuværende finansielle Forhold var nogen Udvej. Jeg har kun bestræbt mig for at bringe Sagen ind i et rationelt og rigtigt Spor.

Om Hadsund-Broen eksisterer der neppe nogen større Uenighed mellem det ærede Medlem og mig. Jeg har overfor Forlangender fra Egnen om Ombygning af Broen